

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
האי תנא, לא משום דאתי עשה ודחי ל"ת, אלא משום דמייתי ליה מק"ו, וה"ק: מה אני מקיים מחלליה מות יומת? בשאר מלאכות חוץ ממייתת ב"ד, אבל מיתת ב"ד דחויא שבת מק"ו: ומה עבודה שהיא חמורה ודוחה שבת - רציחה דוחה אותה, שנאמר: (שמות כ"א) מעם מזבחי תקחנו למות, שבת שנדחת מפני עבודה - אינו דין שתהא רציחה דוחה אותה	רב שימי בר אשי:												
ומאי או אינו דקאמר?													
ה"ק: קבורת מת מצוה תוכיח, שדוחה את העבודה ואין דוחה את השבת													
הדר אמר, קבורת מת מצוה תדחה שבת מק"ו: ומה עבודה שהיא דוחה שבת - קבורת מת מצוה דוחה אותה, מולאחות, שבת שנדחה מפני עבודה - אינו דין שתהא קבורת מת מצוה דוחה אותה? ת"ל: (שמות ל"ה) לא תבערו.													
ולמאי דסליק אדעתיה מעיקרא דאתי עשה ודחי ל"ת, מאי או אינו דקאמר?													
ה"ק: מה אני מקיים (שמות ל"א) מחלליה מות יומת? בשאר מלאכות חוץ ממייתת ב"ד, אבל מיתת ב"ד דחי שבת, דאתי עשה ודחי ל"ת													
הדר אמר: אימר דאמרינן דאתי עשה ודחי לא תעשה - לא תעשה גרידא, ל"ת שיש בו כרת מי שמעת ליה דדחי?													
הדר אמר: אטו עשה דדוחה את ל"ת, לאו לא תעשה חמור מיניה? וקאתי עשה ודחי ליה, מה לי חומרא זוטא, ומה לי חומרא רבה? ת"ל: לא תבערו.													
אלא איצטרך, סד"א תיהוי האי אשת אח דבר שהיה בכלל יוצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא													
דבר שהיה בכלל יוצא מן הכלל וכו', כיצד? (ויקרא ז') והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים וטומאתו עליו, והלא שלמים בכלל קדשים היו, ולמה יצאו? להקיש אליהן, ולומר לך: מה שלמים מיוחדים קדשי מזבח, אף כל קדשי מזבח, יצאו קדשי בדק הבית	דתניא:												
הכא נמי, הא אשת אח בכלל כל העריות היתה, ולמה יצתה? להקיש אליה, ולומר לך: מה אשת אח שריא, אף כל עריות נמי שריין.													
מי דמי? התם כלל באיסור ופרט באיסור, הכא כלל באיסור ופרט בהיתר													
הא לא דמי אלא לדבר שהיה בכלל יוצא לידון בדבר החדש, שאי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירונו לך הכתוב בפירוש													
דבר שהיה בכלל יוצא לידון בדבר החדש, אי אתה רשאי להחזירו לכללו עד שיחזירונו לך הכתוב בפירוש, כיצד? (ויקרא י"ד) ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי חטאת האשם הוא לכהן, שאין ת"ל חטאת האשם, ומה ת"ל חטאת האשם? לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר החדש בבחן יד ובהן רגל הימנית, יכול לא יהא טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח? תלמוד לומר: (ויקרא י"ד) כי חטאת האשם הוא, מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, אף אשם טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח	דתניא:												
ואי לא אהדריה קרא, ה"א למאי דנפק נפק, ולמאי דלא נפק לא נפק													
ה"נ ה"א, אשת אח דאישתרא אישתראי, שאר עריות לא.													
אלא, סד"א תיתי אחות אשה כמה מצינו מאשת אח, מה אשת אח מייבמה, אף אחות אשה תתייבם.													
מי דמי? התם חד איסורא, הכא תרי איסורי													
מהו דתימא הואיל ואישתרי אישתרי.													
ומנא תימרא דאמרינן הואיל ואישתרי אישתרי?													
מצורע שחל שמיני שלו בערב הפסח, וראה קרי בו ביום וטבל, אמרו חכמים: אע"פ שאין טבול יום אחר נכנס - זה נכנס, מוטב שיבא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת	דתניא:												
דבר תורה אפ"ל עשה לית ביה, שנאמר: (דברי הימים ב' כ) ויעמוד יהושפט בקהל יהודה לפני החצר החדשה	ואמר ר' יוחנן:												
מאי, חצר החדשה?													
שחדשו בה דברים, ואמרו: טבול יום לא יכנס למחנה לוי	רבי:												
מה טעם? הואיל והותר לצרעתו הותר לקרויו.	ואמר עולא:												
מי דמי לדעולא? תיבה היכא דנשא מת ואחר כך נשא חי, דמגו דאישתרי איסור אשת אח אישתרי נמי איסור אחות אשה, אלא נשא חי ואח"כ נשא מת, איסור אחות אשה קדים													
ואפ"ל נשא מת נמי, תיבה היכא דנשא מת ומת ואח"כ נשא חי, דחזיא ליה דביני ביני, אלא נשא מת ולא מת ואחר כך נשא חי, לא איחזיא ליה כלל מי לא מודי עולא, שאם ראה קרי בבילי שמיני, שאין מכניס ידיו לבהונות, שלא יצא בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן?													